

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătatate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

† Archiducele Francisc Carol (Iosif).

Sibiu, 27 Februarie.

Scirea telegrafică comunicată din parte-ne în numărul ultim cuprinde anunțul de doliu pentru întreaga monarhie austro-ungară. Legătura între dinastie și între popoarele monarhiei a fost de seculi o legătură între părinte și fiu, de unde urmază, că dacă în sinul familiei domnitoare ocură un cas de bucurie sau de doliu, bucuria precum și doliul să fie împărtășite de toate popoarele din monarhie.

Mărtea înălțimei sale imperiale a Archiducelui Francisc Carol (Iosif) atinge în prima linie pre însuși Preaînaltul nostru Împărat și Rege care a pierdut pre prea iubitul său tată, atinge pre întreaga familie domnitoare.

Popoarele monarhiei, în momentele aceste serioase când Europa trece prin o formațiune epocală, și vor aduce involuntariu a minte de acea epocă, când înaltul repositat în mijlocul unei tranzițiuni generale a fost chemat să ocupe tronul Habsburgilor. Având o dreptă și clară vedere a situațiunii de atunci, cumpănind situațiunea cu puterile sale a aflat că este bine ca cărma monarhiei s'gduite să se pună în mâni june și vigurose și așa în urma unui consiliu familiar a resignat în favorul fiului său celui întâiu născut, a M. S. Împăratului și Regelui Francisc Iosif I. Ceea ce a prevădut s'a realizat căci monarhia în scurt timp sub sceptrul descendentului său s'a reintemeiat pentru viață nouă și pentru a cumpăni valoros în echilibrul Europei.

Monarhia dimpreună cu casa domnitoare jelesce pre acela, carele prin abnegațiunea sa a dat soliditatea legăturilor de astăzi între tron și popore. Aceste precum și casa domnitoare lu vor avé pururea în piă memorie.

Francisc Carol (Iosif) archiduce de Austria, principe de Ungaria etc. (născut 7 Decemvre 1802) a fost al III. fiu al împăratului Francisc I și a Mariei Teresia de Sicilia; frate al împăratului Ferdinand și părintele Majest. Sale a Împăratului Francisc Iosif I. El primii o educațiune strictă. După terminarea educațiunii întreprinse călătorii prin Europa. Reîntorcându-se trăi retras dela afacerile politice înteressându-se numai pentru arte, teatru și binefaceri. Purtarea pretiniosă cătră toți l făcu popular.

În 4 Noemvrie 1824 se căsători cu archiduceasa de Bavaria Sofia, care fiind mai energetică decât soțul ei da tonul în consiliul familiar. Cu concursul lui Schwarzenberg și Windischgrätz pregăti ea abdicarea lui Ferdinand și Francisc Carol, care se îndeplini în 2 Decemvrie 1848. După suirea pe tron a fiului său, repositatul observă aceiași poziția cătră afacerile de stat ca și pe timpul domniei lui Ferdinand. Iară l înteressară numai actele și binefaceri.

Francisc Carol era foarte popular în Viena. În fie-care di și făcea preumblarea sa în Prater în trăsura de gală cu 6 cai albi. Vara petrecea de regulă în Salisburg și Ischl, spre bucuria și mângăerea sêracilor. Archiducele nu se putea împăca nici decum cu starea lucrurilor create de resbelul din 1866 dintre Austria și Prusia. De câte ori venia împăratul Germaniei la Ischl, Francisc Carol părăsia această baie și mergea la Aussee. În toate locurile unde zăbovia spriginia artele și împărția milostenii. El a fost cel mai evlavios membru din familia împăratăscă; totdeuna avea speranță în Dumnezeu. Sêracii din Viena și din giur perd în densus un amic marinos și sêmțitoriu, éra biserica pre unul din cei mai devotați fi ai ei.

Revista politică.

Prin deschiderea delegațiunilor în Viena, gravitatea politică a Au-

stro-Ungariei este de astă dată totă în Viena. Conte Andrássy în ședința dela 9 Martie n. cu privire la creditul de 60 milioane a desfășurat situațiunea politică întru cât se potă desfășura, deorece preliminariele de pace încă nu sînt cunoscute în mod autentic și deorece nici nu e potrivit a vorbi despre acele înainte de congres. La congres se va puté sci cum este situațiunea întrégă. Atunci se va vedé că nu este tocmai așa de îngrozitoare, după cum o judecă astăzi opiniunea publică. Venind să vorbescă de rezultatele resbelului dice, că aceste trebuiesc mărginite, ca să nu atingă nici interesele monarhiei nici ale Europei. Resultatul resbelului să fie pacea pe base multămitore și nici decum alterarea raporturilor între puteri. Problema congresului este a aduce la o armonie succesele factice ale resbelului cu respectarea intereselor după cum s'a dis mai sus. Acesta este nu numai interesul Europei, dar și al Rusiei. Comitele Andrássy recunoșce că sînt dificultăți, fără să se potă ajunge o stabilitate și că dificultățile aceste, una sau alta dintre puteri, fiind isolate, nu le poté învinge, ci numai o coalițiune. Coalițiune astăzi nu există. Este speranță că desbaterile în congres vor duce la o buna înțelegere și la susținerea păcei. Spre sfêșitul unei bune înțelegeri și al susținerii păcei merge guvernul nostru la congres. Momentul înainte de congres este un moment decizătoriu. Întracesta guvernul se adresază cătră reprezentanța și nu cere credit pentru mobilizare, ci numai puțința ca la momentul dat să potă dispune de aceea ce va fi de lipsă. Guvernul cere un credit nu vot de încredere pentru ministri, ci un credit pentru fie care regim, de la care delegațiunile așteptă să garanteze interesele monarhiei.

Cu mobilizarea încă tot nu ajungem la capét. Ministrul de honveți prin un rescript cătră jurisdicțiuni face acestora cunoscut că la cas de mobilizare generală ori par-

țială rezervistii, soldații și honveții pot folosi drumurile de fer și vapoarele dela locul domiciliului până la stațiunea unde au a se presenta, pe comptul erariului. Semn așa dară că după ce s'a vorbit și scris atâta despre mobilizare în cele din urmă tot are să fie ce-va dintr'ensa.

Condițiunile păcei încă nu sînt cunoscute pe cale oficială. „Deutsche Ztg.” le publică după cum le-a primit de la un raportor al său din Constantinopole. „Journal de St. Petersburg” atrage atențiunea publică a nu se încrede împărtășirilor făcute până acum de diare în punctul condițiunilor păcei. Se poté că vor fi deosebiri și esențiale și de stil, se poté însă că deosebiriile nu vor fi tocmai mari între tecstul oficial ce are să apară și între cele ce au apărut până acum. Din acele se vede, că Rusia înainte de toate îngrigesce de a crea o Bulgariă lungă și lată reșimată pe două mări, pe când Serbia și Muntenegru, de România nici să mai amintim, sunt cam mașter tratate.

Într'aceea să nu ne spăimântăm căci are și congresul să vorbescă, dacă nu l va preveni vre-o ciocnire între Rusia și Anglia. Acesta, după „Polit. Corr.” păscesce foarte energic contra Rusiei și pretinde ca tote stipulațiunile dintrê Rusia și Turcia să se supună congresului spre sancționare. Este norocirea că de la amenințările Angliei până la fapte este o distanță cam măricică și așa dacă alții nu vor conturba pacea Anglia anevoie se va hotări definitiv la așa ceva.

Diurnale considerabili din Paris susțineau că Francia nu va lua parte la congres. Sciri telegrafice dela 9 Martie încôce asigură contrariul: toate puterile sînt în principiu pentru congres.

Italia avú în septămăna trecută o nouă crisă ministerială, carea a trecut în acesta de acum. Telegraful ne spune, ca Cairoli este însărcinat cu compunerea unui cabinet nou.

FOIȚA.

Cerșitorea de pe Pont des Arts.

(Traducere din W. Hauff: *Novela*).
(Urmare.)

III.

Dar totuși nici de astădată nu fusese pentru cea din urmă oră aici. Fröben și el se vedură încă adese înaintea iconei, și prin judecata sa modestă, dar hotărâtă, prin sinceritatea sa amabilă, prin întreaga sa înfațișare, care vădia o creștere alésă, cunoștințe eminente și un tact rar pentru vârsta sa, tinêrul se făcu din ce în ce tot mai iubit de bêtânul spaniol. Acesta se simția singur, căci era străin în cetate; totuși nu i se urise așa de lume ca, să nu fie avut dorința de a vorbi din când în când cu câte cineva. De aici urmă că, fără a băga de samă el se alipî tot mai tare de tinêrul Fröben, care și prin aceea l atrăgea nespuse de mult, că împărția cu

densus un simțemânt scump, — iubirea cătră icona misteriosă.

Din această cauză, el însoția bucuros pre tinêrul om în preumblările sale, și l invita adese a petrece sara împreună. Într'o sară, când refectoriul din „regele Angliei” era foarte cercetat, și jur împregiurul prietinelor ședeau ôspeți străini, așa încât se simțiau incomodați în conversarea lor intimă, dice Don Pedro cătră tinêrul său prietin: „Sennore, dacă cumva nu ai promis vr'unei dame să te duci astă-sară cu gitara înaintea ferestrei ei, sau dacă nu ești împedecat prin vr'o altă promisiune, Te-ai potî să iei dimpreună cu mine în apartamentul meu o sticlă de Pietro Ximenes curat”.

„Me simț foarte onorat”, response Fröben; „nu me légă nici o promisiune, căci nu cunosc aici nici o damă; afară de aceea în aceste părți nu e obicei, a dice sara pe stradă cu gitara, sau a-și petrece cu iubita la ferestră. Ve voui însoți cu plăcere”.

„Bine; îngăduie un minut, până

ce voui face pregătirile cu Diego; voui trimite să te chieме”.

Bêtânul făcuse această invitare în un mod foarte sêrbătoreșc, care bătù lui Fröben la ochi. Acum abia și aduse aminte că, încă nu fusese în apartamentele lui Don Pedro; căci până aci ei totdeuna se nêlniră în refectoriul ospătăriei. Din toate însă se credea în drept a concludé că, prin această introducere la sine, Spaniolul îi arătă o deosebită atențiune. După un pătăr de oră veni Diego cu două sfesnice de argint, se închină cu reverență înaintea tinêrului și l invită să-1 urmeze. Fröben îi urmă și, trecând prin sală, băgă de samă cum toți ôspeții se uitară cu curiositate după densus și începură a-și șopti la ureche. În etagiul prim Diego deschise o ușe și pofti pre ôspeți să între. Uimit el se oprî pe prag. Bêtânul se prietin lăpădase fracul și se îmbrăcase în o scurteică nêgră cu uluci roșii, mijlocul său era încins cu o spadă cu mănunchiu de aur, și preste umere și aruncase un mantillo de colóre roșie întunecată. Sêrbătoreșc

veni cățiva pași înaintea ôspelui său și i întinse mâna sa uscăciôsă din manșetele bogate, pentru a l saluta. „Bine ai venit, Don Fröbenio”, dice el, „să nu te superi că, te primesc în un apartament atât de simplu! În călătorii, precum știi, nu putem avé toate ca acasă. Mai môle, fără îndoială, calci în salonul meu din Lissabon, și divanurile mele sînt adevărate manufacte maurice, cu toate aceste te rog cuprinde loc lângă mine aici pe acest lucru îngust, numit sofă, — vinul dlui Schwaderer este bun și curat: cuprinde loc!” Dicând aceste conduse pre tinêrul la o sofă; masa dinaintea ei era încărcată cu confituri și vin; Diego umplù păharêle și aduse fitil și cigări.

„De mult”, luă Don Pedro cuvântul, „de mult am avut dorința de a vorbi odată confidențial cu D-ta, Don Fröbenio, dacă cumva nu prețuiesci prea puțin încrederea mea. Să veđi, de multe ori când ne întâlniam pe la amiédi înaintea chipului Laurei și când erai cufundat în privirea lui, te-am observat cu luare aminte

Opoziția din România.

Nu spunem o noutate când afirmăm că dela începutul resbelului oriental, ba încă de mai înainte, am urmărit pe cât ne a er-tat împregiurările și puterile, cele ce s'au petrecut în România. Ba când Românii au trecut Dunărea vederile noastre i au urmat și preste fluviu și ne am bucurat împreună de victoriile reportate de viteza armată română.

Bucuria de vitejia română a fost însă în tot decursul zilelor de gloriă presărată de amorul certelor interne ale partidelor din România. Vr'o două trei momente senine când ni se pără că partidele se apropie unele de altele spre o conlucrare comună s'au perdut iearăși în noianul altor disensiuni, cu deosebire de când s'a ivit cestiunea retrocederii Basarabiei.

Față cu toate aceste noi am stat pasivi pentru că, ca neinițiați în afacerile cele diplomatice și tot odată critice, în cari se află România o orientare desăvârșită nu ne puterăm câștiga. Reproduserăm dară după foile din România ceea ce ni se pără de lipsă pentru a se pute în cât va orienta și publicul nostru despre cele ce se petrec acolo.

Acum sântem în pozițiune de a da publicului un articol care ne dă un tablou despre situațiunea partidelor din România. Îl publicăm pentru că găsim întrânsul logica faptelor și tot odată patriotismul care nu suspiționează și nu înjură ci espune faptele.

Eată articolul:

În ajunul izbucnirii resboiului între Turci și Rusi guvernul conservator din România a fost resturnat și a urmat la putere coalițiunea dela Mazarpașa cu un program, în care se susțin bunele relațiuni cu Pórta otomană, și se combate politica de independență urmată până atunci.

Noul guvern era susținut de cătră următoarele grupe politice:

1. Grupul politic numit „național liberal” cu I. C. Brătianu și C. A. Rosetti în frunte, constituit din ómenii extremi din România.

2. Frațiunea „liberă și independentă” din Moldova cu N. Ionescu în frunte, constituită din elementele extreme din Moldova.

3. Liberalii moderați din Muntenia cu G. Vernescu în frunte.

4. Liberalii moderați din Moldova cu G. Mărzescu în frunte.

5. Ómenii d-lui M. Cogălniceanu.

6. Ómenii d-lui I. Ghica.

7. Ómenii d-lui M. Costache Epureanu.

Președintele noului Cabinet era M. Costache Epureanu, omul, care avea cele mai puține voturi în corpurile legiuitoare, iară ministru de interne G. Vernescu, al cărui partid e, afară de capitală, foarte slab.

Cel dintăiu act însemnat al noului guvern a fost sancționarea convenției încheiate cu Austro-Ungaria,

un act, pe care ómenii, ce alcătuiau guvernul, l'combătuseră cu atăta lipsă de cumpăt. Acest act indică întręga politică a noului guvern: ea nu este decât negațiunea principiilor statornicite în programul, cu care a venit la putere. Numai decât după ce au ajuns la practică, ómenii dela Mazarpașa au început a simți, ca singurele principii, care pot să fie aplicate în împregiurările date, sânt acele ale partidului conservator. Ei au trecut dar preste făgăduințele făcute la alegeri și în programul lor și încetul cu încetul au primit programul partidului conservator atât în politica internă, cât și în cea esternă.

Acéstă recunoscere a adevărului este vrednică de totă lauda. Îndată înse, ce acești ómeni au recunoscut, că principiile, pe care le-au susținut pe când erau în opoziție, nu pot să fie susținute de cătră un guvern, ei trebuiau să capituleze și să se declare ca fiind întrú toate ori în cele mai multe privințe de aceeași părere, ca adversarii lor de mai nainte. Consecuența firăscă a acestei schimbări în vederile fostei opozițiuni trebuia să fie o fusiune politică și un cabinet alcătuit din reprezentanții celor mai puternice grupe politice din România.

Nu înse întręga coaliție a părăsit programul statornicit: grupele reprezentate de I. Ghica, M. Costache Epureanu, G. Vernescu și întrú cât-va grupa reprezentată de N. Ionescu au ramas consecvente, și aceste stăruiau ca programul statornicit cu deosebire pentru politica esternă să remăie temelie acțiunii guvernului. Capul celor veniți la putere voia înse a trece la programul conservatorilor și acéstă l'a hotărât să puie la cale darea în judecată a fostilor ministri conservatori. Căci, dacă era vorba să se aplice principiile partidului conservator, ómenii, care le-au statornicit, erau chieși a le aplica și era o censecuență firăscă a situațiunii, ca ei să vie la putere. Ca să nu potă dar veni la putere, ei au fost dați în judecată.

În urma dărei în judecată a fostilor ministri conservatori, M. Costache Epureanu, M. Cogălniceanu și G. Vernescu s'au retras dela guvern și după mai multe schimbări guvernul a ajuns a fi pus aprópe cu desevărșire în mâinile d-lui I. C. Brătianu, care a trecut prin patru ministri și intrunia odată trei deosebite portofoliuri în mâinile sale.

Posițiunea partidului conservator, ca opoziție, era foarte stranie; avea față cu sine un guvern, pe care nu-l putea combate în principiu, fiindcă aplica principiile conservatóre: aplica înse reu aceste principii și trebuia să-l combată pentru incapacitatea lui.

Conservatorii erau contra politicei de rezistență față cu Russia și pentru politica de rezistență față cu Turcia: ei înse au combătut încheierea chiar a unei convenții cu Russia și cu atăt mai mult au combătut trecerea chiar a întregii armate române preste Dunăre. Cabinetul Brătianu mergea prea departe în aplicarea principiilor conservatóre, dar, în sferșit, le aplica și prin acéstă făcea presiune asupra conservatorilor. Astfel, când, la un moment, cu totul inoportun, corpurile legiuitoare au votat moțiunea, prin care România se declară independentă, conservatorii au trebuit să aplaudeze cu tóte, că după a lor părere pasul bun era făcut într'un ceas rău.

În sferșit vine Russia și cere să i se cedeze Basarabia. Corpurile legiuitoare declară că nu o pot da și conservatorii de asemenea aplaudéză, cu tóte că după a lor părere nu acum ar fi trebuit să se facă acéstă declarațiune, ci mai nainte.

Votul unanim al corpurilor legiuitoare foarte lesne póte să fie interpretat ca un vot de incredere dat guvernului și este în interesul țerii, ca acéstă interpretare să nu se facă: trebuie să se scie, că sânt în acéstă țară ómeni, care nu vor să iee raspunderea pentru politica guvernului, care admit principiile generale ale acestei politici, dar combat modul în care se aplică, ómeni, care vor să fie reservați pentru viitor. — Acesta e înțeleșul acțiunii accentuate de cătră partidul conservator prin interpelațiunea făcută de cătră Prințul Dimitrie Ghica în Senat; acéstă acțiune este un protest formal, prin care partidul conservator declină în fața țerii și a Europei ori-ce respundere pentru politica guvernului. Dacă în urma acestui protest guvernul va ajunge la un bun cumpăt cu situația de astăzi, meritul va fi al lui și țara va trebui să se feliciteze de buna alegere, ce a făcut în ómenii care-l compun: dacă înse mai nainte ori mai târziu el ar deveni imposibil, este bine ca țara și Europa să găsescă alți ómeni, care, la un moment oportun, s'au manifestat pentru altă politică mai potrivită póte cu interesele țerii și ale marilor puteri.

Asta e situațiunea în zilele de astăzi.

Doi ani de zile guvernul a creșut de cuviință a face, ca România să mērgă cu Rusia; acum Rusia, drept resplată pentru jertfele făcute de cătră Români cere Basarabia: România trebuie dar să-și schimbe politica. România trebuie să schimbe politica, nu înse guvernul român. E ce-va demoralisator în faptul, că aceiași ómeni, la început se declară contra Rusiei, în urmă merg cu Rusia și în sferșit

iēră-și se declară contra Rusiei. Situația de astăzi este urmarea ușurinței, cu care guvernul a dispus de puterile României și a lipsei de bună chibzuielă, cu care a aplicat principiile partidului conservator, pe care le combătuse mai nainte, de care nu putea să fie pătruns și pe care nu le înțelegea pe deplin. E de temut, că tocmai astfel, cum în anul trecut a dus principiile conservatóre ad absurdum în aplicarea lor contra Turciei, în anul viitor le va duce ad absurdum în aplicarea lor contra Rusiei.

Ori-cine va înțelege dar nedumerrirea ómenilor mai cumpătați din România.

Situația este foarte gravă. Nici odată în politica României nu s'a cerut atăt sânge rece, atăt cumpăt, atăta bună chibzuielă ca și astăzi și astfel ómenii, care întręga lor viață au fost mândri de a merge mai departe decât alții, ómenii, care au încheiat convenția cu Rusia, au jertfit armata română pentru un scop nehotărât și au declarat la un moment in oportun România independentă, acesti ómeni nu par a fi chieși a se reprezenta pe poporul român tocmai astăzi. Ei au înse majoritatea atât în Cameră, cât și în Senat; nu este dar cu putință a-i resturna: nici nu e vorbă de resturnarea lor. Încă odată: e vorba de o manifestație energică contra politicei urmate de acest guvern.

Prin acéstă manifestație partidul conservator și-a făcut datoria: mai mult nu i stă în putință și, prin urmare, mai mult nici nu póte să fie dator a face S.

Din delegațiuni.

Viena, 9 Martie.

În ședința de astăzi a delegațiunii ung. după obiectul cel mai momentos al cererii creditului de 60 milioane a mai fost cererea unui credit de 6 milioane pentru emigranții din Bosnia și o interpelațiune respective o modestă întrebare.

Bar. Bela Banhidy și permite a îndrepta două întrebări foarte scurte cătră domnul ministru de esterne. Aceste sunt:

1. Are regimul, respective dl ministru de esterne cunoștință oficială despre condițiunile păcii ruso-turcesci?

2. Dacă are, cari sunt condițiunile?

Conte Iuliu Andrassy: Am de gând în ședința comitetului de astăzi a răspunde și a da deslușiri amenunte. Acum pot răspunde: Guvernul nu are până acum nici o cunoștință oficială despre condițiunile păcii și adecă nici încât privesce textul nici forma și estinderea condițiunilor. În aceeași pozițiune sânt și celelalte puteri.

Banhidy ia respunsul spre știință presupunând că respunsul ce-l va da dl. ministru de esterne după amédi va fi satisfăcătoriu.

Procesul „Arborosa”.

(Correspondență originală a „Tel. Rom.”)

Cernăuți, ultima Faur 1878.

(Urmare).

Diua primă a pertractării — de căpetenie, 1 Faur 1878. Senatul judecătoral fu compus din dd. Demetriu Bendorella consilieriu de curtea de apell, ca president — (Român) de Gețlinger, Cons. de trib judecătoral și dl. Leon de Goian, adjunct de trib. jud.: — ambii acestia, cel dintăiu German, cesta din urmă Român — ca votanți. Greferiu ad hoc fu dl. Atanasiu Pridie, auscultant la trib. jud. (Român).

Acusator a fost procurorul de stat, dl. de Mehoffer; érá juriul

și — értă, dacă bătrânii mei ochi au comis un furt față de ai D-tale, — am băgat de samă că, subjectul acestei icóne trebuie să aibă pentru D-ta un interes mai mare și o însemnătate mai adâncă, de cum mi-ai mărturisit până acum”.

Fróben înroși; bătrânul se uită cu o privire așa de ageră și pētrunșetóre la dēnsul, ca și când ar fi voit să cetescă chiar și cele mai ascunse ale sufletului seu. „E adevărat”, respuse el, „acest chip este pentru mine de o adēncă însemnătate, și D-ta ai nimerit'o, dacă cređi, că ce mă interesează pre mine la acéstă icónă, nu este arta, ci subjectul. O, ea 'mi aduce aminte de cel mai particular, dar și de cel mai fericit moment al vieții mele! Vei ride póte, dacă 'ti voiu spune că, am vėđut odată o fetișóră, care semăna până la cea din urmă trăsătură cu acest chip; o singurá dată numai o am vėđut, și de aceea mă simț fericit, că, reafiu cel puțin în acéstă icónă trăsăturile ei încântátóre”.

„O Dumneșeule, intocmai așa e

lucrul și cu mine!” esclamá Don Pedro.

„Dar vei ride”, urmă Fróben, „dacă 'ți mărturisesc că, eu pot vorbi numai de o parte a feței acestei dame. Nu știu, de e bălaie sau ócheșe, nu știu de are frunte înaltă sau îngustă, ochi albaștri sau negri! Dar acest nas frumos, acéstă gură drăgálașe, acești obraji rumeni, acéstă bărbie fragedă, le aflú în icóna iubită, intocmai precum le am vėđut în vieță!”

„Curios lucru! — Și aceste forme, cari de comun se întipăresc în memorie mai puțin adânc, decât ochii, fruntea și pērul, să se ficseze ele atăt de viu în spiritul D-tale, de și numai odată le ai vėđut?”

„O Don Pedro!” respuse tinērul mișcat, „o gură ce ai sărutat'o o singurá dată, o astfel de gură nu o uiți atăt de ușor. Dar, să-ți povestesc, cum s'a întēplat”.

„Stai pe loc, nici un cuvēnd!” îl întrepruse Spaniolul. „Ar trebui să me fii de un om foarte rău crescut,

dacă ași voi să amăgesc pre un cavaler a 'mi destăinuți tainele sale, fără de a-i fi dat mai întâi a mea ca amanet. Vrėu să-ți povestesc despre dama, ce o recunoscuți în acea icónă, și dacă după aceea D-ta mă vei crede vrednic de increderea D-tale, 'mi vei povesti și D-ta istoria D-tale. Dar, D-ta nu bei de loc; e vin curat de Spania, și de acesta trebuie să bei, dacă voiesci să cercetezi dimpreună cu mine Valencia”.

Ei beură din infocatul Pietro Ximenes, și bătrânul începă a povesti.

(Va urma.)

* (O descoperire vrednică de patentă) a făcut „P. Ll.” Acest ingenios diariu a descoperit că între românii din Transilvania iēră prinde rădăcini idea unгурescă de stat.

era compus din dd Alesandru Baron de Vasilco, (Român); Kipper, Honius, Gerțer, Cornelson, Gregor, Dr. Grabber, Dr. Handl (Germani) — Iacobovici, Bohusievici (armeno-poloni) — Margulics și Ehrlich auf — (israeliți) — Apărători au fost Dr. Rott (German) — Dr. Tabora — (Român) și Drl. Atlas (israelit). Primul fu chemat de acusatul Porumbescu, al doile de acusatii Morariu, Seretian și Popescu, era ultimul de acusatul Voronca. Pe banca acusatilor se aflau acești teologi, aici numiți, dintre cari, Porumbescu adus direct din spitalul — in-cuizițional.

Sala, în care urmă această pertractare, era ticsită de public, între care cei mai mulți studenți de universitate, teologi, profesori și preoți.

La 10 ore a. m. se deschise pertractarea și anume cu cetirea următoare

Acușățiuni:

1-iu. Cyprian Porumbescu vel Golembiowski, teolog abs. gr. or., Zaharia Voronca, teol. de a. al 3-lea Constantin Morariu teol. în an. al 4-lea Oreste Popescu și Eugeniu Seretian, și acestii teol. în an. 4-lea primul ca președinte, al doile ca vice-președinte, și ultimii trei ca membri ai comitetului societății academice, astăzi desființate, „Arborosa“, din Cernăuți, au făcut concludul într-o ședință a acelei societăți, tinuta în Faur 1877 ca, din ansa unei decisiuni votate în Camera României în 17 Ian. 1877, spre a se elibera în scopul subvenționării societăților române din Austro-Ungaria suma de una miă lei, să se trimetă la Ministerul cultelor din România o adresă de mulțămire împreună cu o rugare de subvențiune, care adresă să sune așa: „Escelenția Voastră! Primirea propunerii făcute de prea onoratul Domn P. Grădișteanu în ședința înaltei Camere a României din 17 Ian. 1877, ca 1000 lei să-i distribuți E. V. după propria-ve socotință între diferitele societăți din Austro-Ungaria, ne împune datoriu, să aducem din parte-ne omagiul de mulțămire noastră cea mai adevărată pentru maritimă, care o a manifestat-o înalta Cameră a României în favorul fraților detrunchiați de la comuna lor maică; și atât mai mult, cu cât juna noastră societate „Arborosa“ având ea lipsă de sprijinire materială prin un dar atât de marinos, va puté mai lesne ajunge la realizarea devisei sale.

„Alăturând noi statutele noastre și raportul anual al „Arborosei“ Vă rugăm pre E. V. să binevoiți a considera și aplicada pré grațios această a noastră rugare. Să trăescă națiunea română!“ — în urma căruia conclud, această adresă de mulțămire și de cererea unui ajutoriu, s'a și trimis în ziua de 24 Faur către ministrul de culte al României.

Mai departe: numiții au decis în ședințele comitetului din 30 Sep. 1877 „ca din ansa aniversării seculare de doliu a anecșării Bucovinei către Austria să se eprime condolență, și anume prin trimiterea unei tel-grame către Primăria din Iași, ca către comitetul acelei serbări“. Propunerea această adusă la votare, se primi și se asignă și cvota necesară. Cu realizarea acestei decisiuni fu însărcinat Dl. Zaharia Voronca — în urma cărei decisiuni Zaharia Voronca a și predat la c. r. oficiat telegrafic din Cernăuți în ziua de 1. Oct. st. v. 1877 o depeșă de următorul conținut: „Primăriei Iași! „Arborosa“, societatea junimei române din partea detrunchiată“) a vechei Moldove, trimite condolența membrilor sei pentru tutorul decapitat. — Co-

mitetul“; prin care manifestațiuni numiții nu numai că și-au respicat displăcerea lor, căci Bucovina, o parte ôreși când întregitoare a Moldovei, s'a încorporat cu Austria, și această manifestare de displăcere au făcut-o în public, în fața mai multor persoane și prin scrieri promulgate: dară tot în acel mod au calificat dênșii încorporarea Bucovinei cu Austria ca un act de violință în contra dreptului și detestaver, comis din partea guvernului austriac; și în fine s'au declarat, ca unii, ce măcar că de facto despărțiți, dar totuși ca fiii comunei maice, adecă a Moldovei; prin această ei deci au încercat să provôce la despreț și ură în contra legământului unității de stat al Imperiului cum și în contra ocărnuirii — de stat a Austriei. și aceea, în public, înainte mai multor ômeni și prin scrisori respândite; prin urmare numiții au comis crima fundată în §. 65 alinea a) a legii penale — de jignirea linisței publice, care crimă este a se pedepsi cu temniță de la 1. până la 5 ani“.

După cetirea acestei acușățiuni cu multele ei motive și citațiuni de corespondențe ale „Arborosei“ și cu „Arborosa“, a mai multor diuare, și după finirea interogatoriului general cu inculpații, începû perchisițiunea cu inculpatul C. Porumbescu. Președintele: În care an s'a întemeiat „Arborosa“? Porumbescu: În anul 1875. Președintele: A avut această societate a se ocupa și cu politica? Porumbescu: Nu, ci numai cu perfecționarea membrilor ei în literatura națională și cu spriginirea materială a membrilor ei séraci.

Despre adresa către Ministerul din România dice acusatul că, fiind deja un an de-atuncea, nu-și pôte aduce bine aminte nici despre textul ei nici despre cele urmate în detaiu la votarea-i în ședința respectivă.

Privitoriu la telegrama către Primăria din Iași, depune acusatul, că propunerea trimiterei acelei telegrame o făcû vice-președintele „Arborosei“ Voronca, că el ca președinte n'a aflat nimica politic nici în adresă și nici în telegramă; în telegramă cu atâtă și mai puțin, cu cât „Arborosa“ a voit în Ghica Vodă să onoreze numai pe un bărbat, căruia nu-i pot denega alte națiuni respectarea cuvenită (în public se aud eschemări de „bravo“) protocolul alcătuit de grefierul dl. Cerniavski, despre acea ședință, n'are înaintea sa nici o valôre, nefiind el de dênșul nici verificat, nici subscris.

Președintele: Ce înțelegi d-ta în cuvântul „detrunchiat“?

Porumbescu: „Detrunchiat“ nu însemneză numai o desmembrare violentă, ci și casuală chiar și cu scop bun. Prin urmare eu sub cuvântul „detrunchiat“ înțeleg numai faptea despărțire ce există în întreaga națiune română în părți, una în Bucovina, alta în România, în Transilvania etc. Cuvântul „anecșare“, nu s'a respicat de nime în acea ședință: iară a cere ajutoriu dela Ministerul României ce Procurorul reprobă — cuget că nu fu lucru greșit, de ôre-ce oferirea de subvențiunare a societăților române din Austro-Ungaria din partea României fu publicată și în diuare de dincôce.

Aice ședința se întrerupe la 1 ôră d. a.: continuare la 4 ôre d. a.

(Va urma).

Varietăți.

* (Principele Dimitrie Sturza) a plecat, după cum comunică „N. f. P.“ în misiune estraordinară de la Bucuresci la Budapesta și Viena.

* (Sobor în Oravița). Primim din Oravița următoarea încunoscințare:

Pentru statorirea păcei casnice și a ecuilibrului între minte și stomac, și mai ales pentru alungarea tuturor grigilor, cei de de

sub iscalți am hotărît a convoca prin acesta în mult iubita noastră reședință Oravița pre césul de 1/28 din séra de 10 Mărțișor anul 1878 cal. cel mai nou, și I, al stăpânirii noastre, în sala dela „Corona“ unchiului nostru Butia, un congres mare european sub nume de: I. Sobor ecumenit tuturor nerôdelor și nerodilor adecă a nerôdelor drept temătoare de întregitatea teritorială a minții:

O și de veselie și o nôpte românescă. Titula nu cumpénesce, mă rog atâtă are numai să se scie, că precum la tôte congresele și sobôrele, va fi și ac, multă lume mascată; unii se vor schimosii, alții vor face comedie — pre bani, toți vor juca cum flueră altul, și la urmă toți se fac cu bolă — din ôlă, cu toții se vor deprinde cu litra-tura.... Putem slugă tori și cu istratul din protocolul sobornicescului congres; am încheiat, ca neômenii, înainte de sfat:

1. Bim, bam, bim, Ta, te, ti, to, tu. O serenadă chinezască, cântată de 12 chinezi, cântăreți din Orav-king-kong-așu și din suburbii. Așa o amarnică tânguire de amor, — și ba frumoșă aia, pre lume care să nu se îmblândescă ca mela.

Mândra eu mi taiu codița
Décă nu mi asculta.

2. Păcală, Tândală și Pecnelă. Unde e Păcală e și Tândală și nu lipsesce Pecnelă. Earăși o nebunelă întocmită pe nôde și cântată la de 3 frați născuți de mama lor, într'o zebunelă tustrei d'odată-la.

3. Tata moșu. Între multe netoții, o vorbă înțeleptă cântată de coriștii cei prolechese fratuții-bufani. — Sîriacul moșu! cum ar mai fi odată voinic:

Să mi sôrbă miros de flôre.
Dela sin de fată mare.

4. Se v'a aresta. Cine în séra asta, negliobii nu va făcea

Se va aresta
Și deporta.

5. Herescu. Neguțatoriu mare din Cioc-Mai dan. Va vinde negoț de tótă mâna; conciu pentru fetele mari, papuci pentru înșurații, érba ferului pentru unele dame, ca să li se deslege limba pe românesce, flaster pentru ranele națiunii, cărți de procopsit și de calabrias etc. etc. — mape moderne însă nu se vor vinde, că cu aste procopsesce o-mul în vremea de ași.

6. Botezul.
Cară-te cară-te căne

Te însură june bêtâne.
Lirum larum! E tocmela pe nôde, cântată de 3 pui de smei încălcați pe trei paralei, și de o mulțime ratie. Câte babe bêtâne în oraș, tôte pornesc cu conductul și vor încungiura sala în 12 ori 80 de secunde. Tablou minunat. Publicul stă cu gura căscată.

Prost-Scriptum: Pe cât timp resuffă nebuniile numerisate mai sus „Maimuța Pungo“ ce ni s'a avisat prin telefon de la Berlin, ca reprezentantă a tuturor jôvinilor la congresul nostru european va imita după tôte regulele artei politica unor diplomați, — și ô să vă țineți de fole. Să nu vă fie frică de ea, că nu mușcă; și o gâdelați numai pe la nas, cu o penă de — Curcan, să 'i dați câte un pumn bun, că se otașesce.

După-ce sânt gata tôte nebuniile aceste, tună strechia în sânții părinți și toți cu toții apoi încep Marga care apoi fine până a doua di, cu voia lui Moise.

Tot natul, care se va infăcioșa la acest congres, are să se legitimere, Sau să se arete, cu câte un credențional. Sau billet care se isdă înainte de deschidere la Dl. Stepanu, Pocrianu Sau Giurița pentru un de 8 libre, éra în séra deschiderii la cassa numai pentru un florinșel.

Sfetnici:
Tanda și Manda.

Regenții:
Risulea cu Plăcerea.

Jucălla cu Drugoseta.

Sfetnicône:
Treanca și Fleanca.

* (Balul român în Viena) se va ține în 7/19 Martie la hotelul „calul alb“ sub protectoratul dônnelor Matilda Dumba, Maria de Filișano și Helena de Marenzeller. Biletele se

vënd în localul comitetului, hotelul imperial.

* (Colonelul român Holban) ca mandatar al Domnitorului merge la Roma, spre a preda regelui Humbert cordonul „Stelei României“.

* (Russia nu mai urmăresce Basarabia!) Cetim în „Pressa“: Un oficer rus urmăria, cu galantăriile sele rusesci, la balul mascat de la teatru, pe d-na Constanța C... mascată. Spiritualei mască nu prea 'i plăcea să între în conversația cu dênșul.

— Dar cine ești de fugi de mine?.. 'i dîse cu fatuitate galantul oficer. Nu cum-va ești vr'o engleză?

— Nu, răspuse eleganta mască.

— Atunci, pôte, vr'o austriacă.

— Nici austriacă.

— Dar atunci cine ești!

— Sânt Basarabia! esclamă spiriuala mască.

... Oficerul rus se întôrse la drépta împregiur.

Russia dar nu ne mai urmăresce Basarabia...

* (Mulțămită publică). Subscriții exprimă pe această cale profundă lor mulțămire acelor pl. t. domni și dômne cari au luat parte la doliul familiar dând onôrea ultimă reposatei Ana Ioanovicu la înmormentarea din 8 Martiu cal. n.

Ioan de Ioanovicu, soț.
Otto de Ioanovicu, fiu.

Elisa de Ioanovicu, noră.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Principii și fundamente de ortografia daco-română.

Partea a II-a.

(Urmare).

f) Regule pentru strămutarea lui t în u.

T se strămută în u:

1. În substantivele terminate în *xix*, *ix*, *is*, (*betiia*, *fratiia*, *atia*, *amiceatia*, *pretiu*, *negotiu*; în compuneri, *fratiia* *pretiuire* *negutiatoria*).

2. În substantivele terminate în *ta*, în plural (*roti*, *portii*, *torții*); primind articolul acest i môle se strămută în *x* (*rotiile*, *portiiile* *torțiile*).

3. În substantivele și adiectivele bărbătesci în plural, (*mut mutii*, *barbat*, *barbatii*).

4. În verbele terminate cu *t*, în persôna a 2-a sing. din indic. și conjunc. și în a doua persônă a pluralului, în tôte timpurile, (*batii*, *bateți*, *bateafii*, *batúrafii*, *batúserafii*). În modul întrebătoriu, folosindu-se pronumele relativ, acest i môle se strămută în *x*, și *t* cu sonul derivat *u*, rămâne și lângă *i*, d. e. *batii-l* *bateti-l*.

5. În verbele de a 4-a conjugățiune, cari au 2 terminațiuni, (*mint*, *amet*, *impert*, *pat*, *ascut*, *simt*, *mintiesc*, *ametiie-c*, *impartiiesc*, *patiesc*, *ascutiesc*, *simtiiesc*, și altele în *tiescu*, d. e. (*infratiiesc*, *petiiesc*).

Sânt unele verbe asemenea în *esc*, unde *t* rămâne cu son original, și respective *e* din *esc* nu se diftongeză; — aceste verbe de regulă sânt de origine străină, ori dubiă, (*platesc*, *vestesc*, *gatesc*, *chilesc*, *isbutesc*).

6. În substantivele cu terminațiunea *eala* și *ime*, *t* sună ca și *u*, (*ferbintiiala*, *ametiieala*, *frătiime*); unele susțin pe *t* original, și în aceste formațiuni (*socoteala*, *gateala*, *chithime*).

g) *ti* se strămută în *u*.

Din cuvintele latine terminate în *tio* (ablativ *tione*) poporul a făcut terminațiunea în *ciune* (*rugaciune*, *spurcaciune*, *insielaciune*, *ingropaciune*, *slabiciune*).

Avem unele adiective, cari se termină, după rostire în *ciosu*, după etimologia în *tiosu*, (*credința*: *credincios*,

*) Și aici și mai sus a adaus Procurorul la cuvântul „detrunchiat“ d. i. mit Gewalt abgetrennt; ieră cuvântul „aniversării“ la tradus: anecșării. Ref.

priința: priincios), asemenea din făt fetior, fetiora, fecior feciōra.

III. Despre S.

a) la Greci.

σ înainte b, m, r, sună ca și z (σύνερα ασβόλη ισραήλ,) altcum tot ca s.

b) La Latini.

S s'a înlocuit cu t, precum s'a arătat la t; și une-ori se află în locul lui r, d. e. (valesii Papisii, melios, labos, origin. Linguae Latinae. p. 326).

c) S la francezi și Italiani.

La francezi s se răspunde de regulă s, (soir) când însă este în capătul cuvântului, și vorba următoare se începe cu o vocală atunci s se răspunde ca și z, și trece la cuvântul următoriu, (nous—avons), iară în capăt mai totdeauna nu se răspunde (le mois).

S la italieni pe tot locul se răspunde s (cassa, sapere, stansa strofa).

d) S la Slaveni.

Croatii pentru c=slovo au s latin, petru u au pe s cu semn deasupra: š; z, pentru č au č.

(Va urma.)

Sciri ultime.

(După „S. d. T.-B.“)

Viena, 11 Martiu n. Principele Amadeu (din Italia) a sosit aici și a fost primit la gară de principele de corónă.

În comisiunea bugetară a delegațiunii austriace a declarat contele Andrassy: Nu este intențiunea guvernului de a ocupa Bosnia. Înainte de congres nu se va face nici o mobilizare. Desminte faimele despre pregătiri de mobilizare. După un raport mai pre larg despre ședința de ieri în subcomisiunea delegațiunii ungurești a specificat Andrassy în detaliu sfera intereselor austro-ungurești și a desemnat schimbările ce nu vor fi suferite a se face. Cu deosebire partea acăsta ținută în secret a făcut senzațiune și impresiune adâncă asupra opozițiunii.

Subcomisiunile pentru esterne și marină au primit creditele suplimentari și subcomisiunile intrunite au primit un provisoriu de alte trei luni.

London, 11 Martiu n. Guvernul englez a propus puterilor mari admiterea Greciei la congres.

Constantinopole, 11 Martiu n. Voluntarii grecesci în Epir au fost rău bătuți. Liniscea este restaurată. Mehemed Ali e denumit interimal ministru de resbel.

Atena, 11 Martiu n. Insurgenții din Macedonia au luat Platamos și Rapsa și au întrerupt comunicațiunea dintre Macedonia și Thesalia. Insurgenții au decretat unirea cu Grecia. Insurgenții din Epir cer sucurs. (Vezi Constantinopole).

Oferte pentru răniții din România.

Onorabilă Redacțiune! Colectând în favorul ostașilor români răniți suma de 100 fl. v. a. acăsta am și trimiso societății „crucea roșie“ în Bucuresci, de unde în recunoșcerea primirei mi s'a trimis recipisa alăturată sub.

Fiind că aceste oferte nu s'au publicat până acum, pentru satisfacerea mea față cu marimimioșii contributori rog onorabilă redacțiune să bine voiască a da publicității numele acelor contributori, cari se află însemnați în lista de sub. Nr. 2.

Primiți asigurarea deosebitei mele stime cu carea sum

Câmpeni în 19/2 1878.

stimătoriu
Gerasim Candrea
advocat

Ana Gomboșu mar. Ioanette din Vidra de sus 20 fl.; Theodor Narița din Sohodol 2 fl.; Ioane Cimonea din Lupșa 50 cr.; Constantin Sabo din Lupșa 50 cr.; Eclesia gr. cath. din Lupșa 2 fl.; Budossi Barbara din Lupșa 1 fl.; Ioane Spanu l. Ilie din

Lupșa 1 fl.; Ioane Nicoră din Lupșa 1 fl.; Săbău Maria din Lupșa 1 fl.; Keppich Samuel din Câmpeni 1 fl.; Georgie Candrea din Neagra 1 fl.; Georgiu Scrob preot în Secătura 5 fl.; Petru Necșu din Secătura 50 cr.; Petru Zsoldis din Secătura 1 fl.; Stefanuț Georgie a Pascului din Secătura 60 cr.; Bodea Todor Secătura 50 cr.; Costea Dumitru Secătura 20 cr.; Ioane Pleșa Ponorel 1 fl.; Anania Moldovan adv. din Câmpeni 5 fl.; David Lövy din Câmpeni 5 fl.; Morariu Todoruț din Câmpeni 3 fl.; Georgiu Chorchisu din Câmpeni 1 fl.; Ioan Palade din Câmpeni 1 fl.; Morcan jude comunal din Scărișoara 1 fl.; Nicolae Candrea din Neagra 1 fl.; Némety Gyula din Turda 50 cr.; Ana Todea Albac 1 taler care s'a schimbat cu 1 fl. 10 cr.; Ioane Todea din Albac 1 fl.; Sofia Pasca din Albac 50 cr.; Petru Nicula Preot din Vidra de jos 1 fl.; Sofia Cotișel din Certege 2 fl.; Ioane Chorchisu din Certege 1 fl.; Sabina Andreica din Câmpeni 4 fl.; Domnica Chirtopu din Câmpeni 1 fl.; Carolina Andreica din Câmpeni 5 fl.; M. Contesu din Câmpeni 1 fl.; Neti Morariu din Câmpeni 5 fl.; S. Roșca din Câmpeni 1 fl.; Dionisiu Palade din Câmpeni 2 fl.; Iulia Poruț din Câmpeni 2 fl.; Alesandru Darabant din Câmpeni 2 fl.; Roza Decian din Câmpeni 3 fl.; Ioane Boeriu din Câmpeni 1 fl.; Marcu Ana din Câmpeni 1 fl.; Maria Candrea din Câmpeni 1 fl.; G. Valeriu Candrea din Câmpeni 2 fl.; Alexandru Candrea din Câmpeni 1 fl.; Aurelia Candrea din Câmpeni 1 fl.; Gerasim Candrea din Câmpeni 1 fl. 10 cr.

Suma: totală 100 fl.

Zam, 14 Faurariu 1878. Die Redactor! Satisfac prin acăsta datoriei mele încredințate de sinodul parochial ținut le 29 Ianuarie a. c. a e spirma mulțăminta publică domnilor arangiatori a distracțiunii de s'era ținută în 24 Ianuarie st. v. în folosul scōlei confessionale din Zam, — și tuturor prea onorașilor domni cari au contribuit pentru acest scop.

Cu acăsta ocașiune te rog a da loc în colōnele stim. țiar „Tel. rom.“ următoarei socoteli:

A contribuit cu ocașiunea distracțiunii de s'era ținută la 24 Februarie st. v. în Zam, în favōrea fondului scōlei gr. or. din Zam, următorii:

Lista Nr. 1. Din Dobra: dd. Blas Imre 1 fl. 50 cr., Romul de Crainic 1 fl., Demeter Lakatos 1 fl., N. N. 50 cr., N. N. 50 cr., Toma Anucuța 1 fl., Draskovits Iosef 1 fl., Iosef Knap 50 cr., Löbl Adolf 21 cr., Iosef Petrovits 50 cr., Alesandru Crainic 50 cr., Salamon Löbl 1 fl., Kalman Kopel 50 cr., Ipsalon Z. 1 fl., Benedikty Lajos din Gurasada 2 fl., Georg Dudaș din Zam 50 cr., Georg Pop din M. Illye 50 cr., Ringler din Făget 30 cr., Roth Leopold din Giulița 1 fl. 50 cr., Vergil Gruescu din Selciva 20 cr., Furdul Dumitru din Tataresd 40 cr., Polez din Soborsin 30 cr., Ambrosie Olariu din Burzsub 1 fl., Damaschin Sorinea din Al. Szeliste 50 cr., Anca Nicolae din Al. Szeliste 50 cr., Iosif Popescu din Cerbia 1 fl., Zsurca Simeon din Tamasesd 1 fl. 50 cr., Iosif Cimponeri din Petris 1 fl., Bött Gyula din Deva 1 fl. 50 cr. Suma listei Nr. 1, 22 fl. 91 cr.; Lista Nr. 2 —; Lista Nr. 3 —; Lista Nr. 4, d. Gergie Șerban din M. Illia 1 fl. 50 cr., Iosif Suba din M. Illia 1 fl. Suma listei Nr. 4, 2 fl. 50 cr.; Lista Nr. 5, colectată prin d-nii Teodor Gârba, student la gimn. luteran în Sibiu și Georgie Balteș, scolaru la scōlele norm. în Sibiu, dela domni: Nicolau Popea vicariu metropolitan în Sibiu 2 fl., N. Frateș 1 fl., N. Cristea 1 fl., Zacharia Boiu 1 fl., I. Popescu 1 fl., N. N. 20 cr., M. Lazar 1 fl., Corneliu 1 fl., N. N. 50 cr., N. N. 20 cr., P. D. 1 fl., Grigoriu Mateiu 1 fl. 50 cr., N. N. 30 cr., N. N. 40 cr., G. B-țiu 1 fl., ? 50 cr., N. N. 1 fl., N. N. 50 cr., I. Moțu 20 cr. Suma listei Nr. 5, 15 fl. 30 cr.; Lista Nr. 6 —; Lista Nr. 7 —; Lista Nr. 8 —; s'era la cassă au intrat 83 fl., din acestia au solvit mai mulți domni: Petru Fogarașu din Zam 4 fl. 50 cr., Bedak János din Zam 50 cr., Ignatz Herskovitz din Zam 2 fl. 50 cr., Iosef Spitz din Zam 3 fl. 50 cr., Alois Steingruber din Zam 1 fl., Familia Blan din Soborsin 50 cr., Roth Herman din Piski 1 fl. 50 cr., Iosef Melchner din Valea mare 50 cr.; Lista Nr. 9, — dd. Singye Ioan din Roskány 50 cr., Mihut Ioan Strigonia 20 cr. Suma listei Nr. 9, 70 fl.

Recapitulațiune:

Lista Nr. 1, 22 fl. 91 cr. Lista Nr. 4, 2 fl. 50 cr. Lista Nr. 5, 15 fl. 30 cr. Lista Nr. 9, 70 cr., la cassă 83 fl.

Suma totală: 124 fl. 41 cr.

Venitul 124 fl. 41 cr. Spesele 87 fl. 03 cr. rămâne venit curat 37 fl. 38 cr.

Spicy Iosef m. p., Herskovits Ignacz m. p., Steingruber Alois m. p.,

Iuliu Fogarașu m. p. arangieri, precum cu original e asemenea adeveresce.

Zam, 14 Faurariu 1878.

Nicolae Enciu, Petru Făgărășanu,
paroch și președ. com. par. notariul com. par.

Bursa de Viena

din 27 Februarie (11 Martie) 1878.

Metalicele 5%	62 85
Imprumutul naț. 5% (argint)	67 —
Imprumutul de stat din 1860	111 75
Acțiuni de bancă	800 —
Acțiuni de credit	232 50
London	118 80
Argint	104 90
Galbin	5 59
Napoleon d'aur (poli)	9 48 1/2
Valuta nouă imperială germană	58 50

Estras din foia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitatiuni: în 16 Aprilie și 16 Maiu finobil. lui Ioan Stan în Diod: în 27 Aprilie și 27 Maiu imobil. lui Ferdinand Czirner și soției sale în Aiud (jud. cerc.); în 11 Aprilie și 11 Maiu mobil. și imobil. lui Nicolae Hasian în Totești (jud. cerc. Hațeg); în 29 Martie și 30 Aprilie imobil. lui Ioan Barbu și soți în Fofeldea (tribunalul Sibiu); în 23 Martie imobil. Iosefei Feiervari în Aiud (jud. cerc.).

Nr. 38.

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan în parochia de a III clasă din Muncelu-mare cu filiile Muncelu-mic și Boia-Barzu, cu în-cuviințarea Pré venerabilului Consistoriu archidiececan din 20 Decembre a. tr. Nr. 3163, se escrie concurs până la 25 Martiu st. v. a c.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt: jumătate din venitele acestei parochii compute aprōpe la 300 fl. v. a. adecă 150 fl. v. a.

Cei ce doresc a ocupa acest post vor avē a-și adresa concursele instruite conform legii și dispozițiunilor prescise de Sinodul Archidiececan din 1873 la subscrisul până la terminul indicat.

Deva, 14 Februaru, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Papiu, m. p.
protopresbiter.

2—3

Nr. 25.

CONCURS.

Pe basa ordinului Preveneratului Consistoriu archidiececan din 26 Ianuarie a. c. Nr. 103 B. pentru parochia vacantă Crisbav, de clasa III în protopresbiteratul II-lea al Brașovului se publică din nou concurs cu terminul până la 25 Martiu a. c.

Emolumentele sânt:

1. Casa parochială cu două încăperi și pivniță;
2. Dela 120 familii câte una ferdelă secară séu în bani 1 fl 40 cr., dela veduve și neorustici pe jumătate.
3. De la două grădini numite Varveghi și Coda românului circa 33 fl. v. a.
4. Venitele stolari stotorite în sinodulu parochial din 13 Iuniu 1876.
5. De la pădurea și pășunea de 18 jugeri venit curat 8 fl. v. a. din cassa comunală; alte venituri din sus numita pădure nu sunt.

Doritorii de a ocupa acăsta parochiă, au a-și așterne concursele lor instruite în sensul statutului organic, și dispozițiunilor sinodali pentru regularea parochielor.

Ear după urmata alegere de paroch în matera Crisbav, se va dispune definitiv și în privința filiei Nou, care se ține de Crisbav, și ambele acestea se administreză de parintele capelan Ioan Tulbure.

Brașov, în 5 Februaru 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Petric,
protopresb.

2—3

Nr. 39.

CONCURS.

Devenind vacantă parochia Ceru Băcâinței încă în 4 August 1874 s'a fost publicat concurs în Nrii „Telegr. Rom.“ 62, 63 și 64 din același an, dar neafându-se atuncea concurenți pentru reintregirea ei, nici mai putându-se administra și mai încolo, prin alți preoți, cu concessiunea Prea-venerabilului Consistoriu archidiececan se repeșese concursul.

Emolumentele sânt:

- 1 Venitul stolar usuat, care după calculul de mijloc este pe un an 30 fl.
2. Folosirea cimiteriului de 2 cară fên 10 fl.
3. De la 70 familii câte 1 ferdelă cucuruz sfêrmit 70 fl.
4. De la fie-care familie câte o ți de lucru 28 fl.

Suma: 138 fl.

5. Casă de locuit și cuhnă, sub un coporemēt cu casa de scōlă.

Doritorii de a ocupa acăsta parochie, au a și așterne la subscrisul suplicelor lor cu documentele prescise de statutul organic până la 25 Martiu a. c.

Secărēmb 2 Februaru, 1878.
În conțelegere cu comitetul parochial resp.

Sabin Piso, m. p.
protopresb.

3—3

Citațiune edictală.

Nicolae Șogan de religiunea gr. or. din Reșinari, părășindu-și pe legiuita sa soție Sora născută Lungu de 16 ani și nescinduse dacă mai trăesece și unde se află, se citēză prin acăsta a se înfățișa la subsemnatul for matrimonial în termin de un an și o ți, căci la din contră după espirarea acestui termin se va aduce sentință asupra acțiunii muerei sale și în absența lui.

Sibiu 21 Februarie 1878.

Scaunul ppresb. gr. or. tract. II al Sibiuului.

I. Popescu,
prot.

3—3

Higiene și Scōla.

Fōia pentru Sănătate, morbi, Educațiune și instrucțiune.

Va eși în 1/13 ți a fie cărei lune în numeri de câte o colă cu învêlitoarea colorată; și va publica: articlii din sfera igienei, medicinei naturale și a educațiunii popolare, urmărind afară de aceea toți pașii făcēndi pe terenul scolaru și literariu și ținēnd în evidență pre cetitorii sēi cu tōte legile și dispozițiunile privitoare la cauza igienică și scolastică.

Numerii restanți se vor suplini în decursul Semestrului I, a. c. edându-se Nr. 1 (pentru Ianuaru) în 1/13 Martiu Nrii. 2 și 3 (pentru Februaru și Martiu) în 1/13 April, Nrii. 4 și 5 (pentru April și Maiu) în 1/13 Maiu, de acolea înainte apoi va urma regulat câte un Nr. la 1/13 a fie cărei lune.

Prețul de prenumărațiune pre anul în treg e 2 fl. v. a. — Pentru România și străinătate 5 franci — lei noi.

Colectanții primesc dela 5 esemplare solvite — unul gratificațiune.

Articlii, corespondențele și tot ce privește redacțiunea — să se adreseze: la Redacțiunea fōiei „Higiene și Scōla“ în Timișōra (Temesvar); ér banii de prenumărațiune, reclamațiunile și tot ce privește edițiunea să se adreseze: la edițiunea fōiei „Higiene și Scōla“ în Gherla (Szamosujvár).

Redactor: Editor:
Dr. P. Vasiciu. N. F. Negruțiu.

Anunciu.

Se caută o educătōresă română sau pricepătōre de limba română lângă două fetițe la o familie într'un opid diu Selagiu.

Doritōrele de a se aplica sânt rogate să se pună în conțelegere asupra condițiunilor cu domnul P. Cosma, avocat în Sibiu strada Cisnădiei Nr. 20.

2—3